

at vi ikke naa til Ende med denne Sag i Aar og derfor heller ikke faa klaret Spørgsmaalet om, hvorledes Forholdene ere og skulle være ved Frijsenvold Laksegaard. Men jeg vil henstille til den ærede Landbrugsminister, at han med Hensyn til Driften af Avlsgaarden Frijsenvold Laksegaard træffer saadanne Forholdsregler, at det ikke skal gaa som i Aar, at den Indtægt, som kunde være kommen ud af dette Landbrug, fuldstændig er gaaet i Spaanerne, er bleven til ingen Verdens Ting; man har tværtimod drevet Landbruget saaledes, at det har været til Skade for Ejendommen, idet baade Halm og Hø er kommen bort fra Gaarden, og vi have som sagt ikke faaet Spor af Indtægt. Jeg haaber, at vi ere enige om, at det kan ikke blive ved at gaa saaledes; der maa ske en Forandring. Men der er andre Udgifter, der er Udgiften til Opsynet, der er 2—3—4 Karle, som skulle ligge og paase, at der ikke drives ulovligt Fiskeri. Her vil jeg ogsaa henstille til den ærede Landbrugsminister, at han overvejer, om der ikke kan spares noget der. Saa længe Laksegaarden dreves af en Privatmand, hvis Stilling var den, at han maatte anstrenge sig til det yderste for at hævde sit, efter hans Mening, berettigede Privilegium, sin Eneret til at drive Fiskeri, maatte han ofre betydelige Summer for at hævde sin Ret; lod han sin Ret forfalde, vilde den efterhaanden glide bort fra ham, og ingen Betydning faa; derfor maatte han for at genere Fiskerne holde mange Karle og være paa Færde alle Vegne. Men jeg synes ikke, at Staten bør følge den samme Betragtning; vi have nu en Gang købt Laksegaarden og Privilegiet og have Ret til at gøre dermed, hvad vi ville, og behøve ikke at være bange for at miste Privilegiet, saa vi maa se Sagen fra et andet Synspunkt. Jeg vil der henstille, om Opsynet ikke meget godt kunde undværes; man behøver ikke at holde 3—4 faste Karle, idet Opsynsmanden bør indskrænke sit Opsyn til at paase Strækningen oven for Randers oppe omkring selve Laksegaarden og ikke, som han nu gør, gaa helt ud i Randers Fjord, helt ud til Møllerup, meget længere end Ostenfeldt nogen Sinde er gaaet. Hvad skal det til, at Staten holder Folk og lader dem sejle med en Petroleumsbaad, eller hvad det nu er, for at genere Fiskerne i deres Gerning langt ude i Randers Fjord, hvor den private Mand ikke en Gang gjorde det? Lad der blive truffet Forholdsregler, saaledes at for det første Fiskerne ikke generes, og at for det andet

Staten ikke faar Udgifter til ingen Verdens Nytte. Denne Sag blev forleden berørt i Udvalget, hvor den højtærede Landbrugsminister sagde, at det hørte hjemme her paa Finansloven, og derfor omtaler jeg det nu her. Jeg haaber, at det vil have til Følge, at Ministeren vil sende Instrukser over til Randers, om at dette Opsyn skal indskrænkes til det mindst mulige, baade for, at Fiskerne ikke skulle blive generede, og for, at Statskassen ikke skal have unødige Udgifter, og dog tror jeg alligevel ikke, at der vil komme noget Underskud frem. Staten driver jo Laksefiskeri, og hvis jeg ikke hørte fejl forleden Dag, have vi i et Par Maaneder fisket for et Par Tusinde Kroner derovre, saa den Laksegaard kan nok gaa uden at koste Penge. Men Hovedsagen for mig er, at Fiskerne ikke generes i deres Gerning mere end hidtil, og det er ikke til Spor af nogen Nytte her at værne om Fiskebestanden, thi den tager saa vist ikke nogen Skade i den aabne Fjord. — Maa jeg lige sige et Par Ord med Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelse om, at der har været ført Samraad med den højtærede Minister med Hensyn til Forsendelse af Kød paa Routen Esbjerg—Parkeston. Jeg har baade ved 1ste og 2den Behandling omtalt og paa-talt den Sag og stillet Ændringsforslag i den Retning, og naar jeg har undladt det her ved 3dje Behandling, er det netop i Henhold til den ærede Ordførers Udtalelser, og fordi jeg ved, at der er gjort Skridt til Forbedring i saa Henseende. Der vil jo nu blive bygget et nyt Skib og blive gjort Forsøg med Forsendelse af Kød. Jeg venter, at den højtærede Landbrugsminister vil oplyse om, hvor langt vi ere komne, og, som sagt, det er i Haab om, at Forholdet nu vil blive tilfredsstillende ordnet, at jeg har undladt at stille Ændringsforslag. — Med Hensyn til Konkurrencen af Kvægbesætningerne vil jeg rigtignok gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister at følge de Antydninger, der bleve fremførte af den ærede Ordfører om, at da de Besætninger, der have været med i Aar, jo ogsaa nu til Efteraaret skulle blive ved at høre til Kvægbesætningerne, ved de fremtidige Konkurrencer, det da ikke bliver saadan, at den højtærede Landbrugsminister til de nuværende Besætninger udbetaler saa store Grundpræmier og Vedligeholdelsespræmier, at der bliver disponeret over alle de 400,000 Kr., som Rigsdagen har bevilget. Thi hvis det sker, ville de fremtidige Besætninger enten ikke kunne faa noget Tilskud, eller ogsaa